Újpesti Evangélikus Híradó

2023. november

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE

„Menjetek be kapuin hálaadással...” (Zsolt 100,4)

Ünnepeljük gyülekezetünk 150 éves jubileumát

„Az én házam imádságnak háza” (Lk 19:46)

„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.”
Fil 4:13

-Juhászné Szabó Erzsébet-

Az újpesti evangélikus templom 150 éves. Földszintes épületek vették körül valaha, ma már csak egy-két szemközti házikó őrzi a múltat. Magas lakótelepi építmények fogják körbe, mellette a megszépült park. Templomunk is megfiatalodott egy kicsit az idők folyamán: felújított tornyával, ablakaival, ajtóival, hőszigetelt falaival, padlófűtésével barátságosan várja a betérő hívőket és keresőket.

Mit adhat a templom a ma emberének? Hogyan lehetne ezt egy találó definícióval megfogalmazni? Emlékeim között kutatva egy majd 50 éve megismert Kodály-kórusmű jut eszembe, amelyet boldog egyetemista koromban tanultam az ELTE Bartók Béla Énekkarában. A Jézus és a kufárok egy nagy ívű alkotás, amelynek szoprán szólamát ma is tudom, sőt a többi belépő szólam nagy részét is. Így éneklése alkalmával én magam vagyok az egész kórus. Gyakorlatból tudjuk, hogy egy-egy frissen felidézett dallam úgy ott marad a fülünkben, hogy szinte nem tudunk szabadulni tőle. Az interneten több kórus előadásában is meghallgathatjuk az adott művet. Hozzám legközelebb a Cantemus kórus áll (Kodály: Jézus és a kufárok. Cantemus – YouTube).

A zeneszerző hűen követi az evangéliumokban leírtakat:

Elközelge húsvét,
És felméne Jézus Jeruzsálembe, a templomba.
És ott találá ökrök, juhok, galambok árusait.
És ott terpeszkedtek a pénzváltók.
És kötélből ostort fonván kihajtá őket a templomból.

A monumentális alkotás kulcsmondatát és a templom szerepének meghatározását maga Jézus mondja ki:

Az én házam imádságnak háza.
Minden népek közt.
Ti pedig mivé tettétek?
Rablók!

A jeruzsálemi templom megtisztításának történetét mind a négy evangéliumban olvashatjuk: Mt. 21:12-17; Mk. 11:15-19; Lk. 19: 45-48; Jn. 2:13-25.

Az általunk szelídnek ismert Jézust ritkán látjuk ilyen dühösnek és elszántnak. Mi vezette őt idáig? Húsvét alkalmával a jeruzsálemi templomba igyekvő zarándokok helyben vették meg az Úrnak szánt áldozati állatokat. A pénzváltók és a kereskedők busás haszon reményében piactérré változtatták az Isten szent lakhelyét. Állatok bégetése, bőgése, eladók és vevők, alkudozók rikácsolása hallatszott az áhítatos csend helyett. Jézus megfeddi és nevén nevezi őket: „Rablók!"; „Ne tegyétek az én Atyám házát kalmárság házává!" (Jn 2:16).

A főpapok és írástudók megbotránkoztak Jézus vádló kijelentésén, és istenkáromlás miatt el akarták őt veszíteni. Sok szempontból is tanulságos ez a bibliai történet. A templom az Isten háza. Az imádság színhelye. Megszentelt hely, ahol az Atyát, az Ő fiát, Jézus Krisztust, valamint a Szentháromság harmadik személyét, a Szentlelket dicsőítjük.

Hívő emberként keressük az Isten közelségét, hogy megfáradtként erőt gyűjtsünk, hogy a sokszor nehéz hétköznapok után vasárnap bemehessünk a nyugodalom napjába, vagyis a templomban magasztalhassuk a Teremtőt. A vásárban jelenlevők viselkedése felháborító, méltatlan a hely szelleméhez. Mikor Jézus rablóknak nevezi őket, nem szállnak magukba, hanem még jobban feldühödnek. És a legnagyobb megütközést az okozza náluk, hogy Jézus Isten fiának vallja magát. Ekkor születik meg bennük a gyilkos gondolat: meg kell ölni őt!

Sokáig úgy gondolkoztam – és ezzel nem vagyok egyedül –, hogy nem szükséges nekem templomba járnom, ha hívő akarok lenni. Tudok én úgy is közelségbe kerülni Istennel. Elég hosszú idő kellett ahhoz, hogy rájöjjek és belássam, hogy nem jó magányos kereszténynek lenni. A templom mint megszentelt hely, a szolgálattevő lelkész igehirdetése, a hívő emberek közössége, éneke és imádsága, a kántor orgonajátéka, a gyermektanítók lelkes munkája a gyülekezeti teremben, az istentiszteletek előtti és utáni beszélgetések mind-mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a megterhelt ember friss erőt nyerjen, és isteni magasságokba emelkedjen, életére pedig áldást kapjon.

Megfigyeltem, hogy a templom különleges atmoszféráját még a rakoncátlanabb kamaszok is megérzik, s „maguktól” illendő tisztelettel lépnek be és elcsendesedve viselkednek. Erre jó példaként egy néhány évvel ezelőtti történet jut eszembe, mikor

tanítványaim eljöttek egy ifjúsági istentiszteletre. Én már bent voltam és onnan figyeltem őket, amint megérkeztek. Az egyik fiú megállt a bejáratnál, áhítattal keresztet vetett, s méltóságteljesen körbetekintett az épületen. Én még ilyen átszellemült állapotban nem láttam őt. Azt is megfigyeltem, hogy akik eljártak ezekre az alkalmakra, istentiszteletekre, új találkozásokra, bibliaórákra, azokkal soha többé nem volt semmilyen fegyelmezési problémám a tanórákon sem.

A templom az a hely, ahol a lelkész közvetíti, prédikálja Isten szavát, a hívő ember pedig megpróbálja megfejteni a számára föntről küldött üzenetet. Lehet persze az otthon magányában is olvasni a Bibliát, ez a mód is lelki táplálékot nyújt, de szerintem a templomi igehirdetés sokkal erősebb és felemelőbb hatású.

Mert mi is a hit? Pál apostol azt mondja, hogy „a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által”(Róm. 10:17). A lelkész prédikációját a Szentlélek ihleti, munkálja, az istentiszteleteken pedig a hívők egymás hite és megvallása által is gazdagodnak.

Álljon most itt egy névsor, emlékezve 150 éves templomunk hűséges igehirdetőire! A bejáratnál márványtáblán olvasható, hogy 1873-tól az alábbi lelkészek szolgálták a gyülekezetet:

Grezmacher Soma
Reich Sándor
Geduly Lajos
Mezei József
Blázy Lajos
Ifj. Blázy Lajos

Jelenlegi lelkészünk Solymár Péter, aki 21 éve hirdeti Isten szavát, s akinek igen nagy szerepe volt az utóbbi évek templom-felújítási munkálataiban. Köszönjük a sok-sok fáradozását!

Templomunk barátságok és szeretetközösség színhelye is, ahol sok-sok segítőkész ember járul hozzá Isten nevének magasztalásához. Ők az önkéntes segítők, műszaki szakemberek, kertfenntartók, takarítók, az oltárt virággal díszítők, a pénztárosok, az énekkari tagok, a kántor és a hangszeres szólisták, a szeretetvendégségre süteménnyel készülők, a bográcsos paprikás krumplit készítők, a bibliaórások, a hittanosok, a kisgyermeknevelők és a többi istenkereső.

A reformáció nagy eredménye, hogy anyanyelvünkön szólal meg Isten igéje, s a prédikáció a lutheri elvet (Egyedül a Szentírás!) követi, vagyis a tiszta bibliai forrásból merít. Nyissuk meg fülünket

és szívünket az Ige befogadására, hiszen ebből támad lelkünkben élő hit, amely segít minket a mindennapokban, s az üzenet továbbadásával másoknak is a lelki megújulását segíthetjük elő.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Uram, hogy templomépítő elődökről gondoskodtál!
Köszönjük, hogy az eltelt 150 év alatt áldozatos kezek felújították és megőrizték az épületet!
Köszönjük, Uram, hogy ez a hajlék a Te igédet szólja, és dicsőít Téged!
Köszönjük lelkészeink és kántoraink hűséges munkáját!
Köszönjük, Uram, a hívő emberek sokaságát és imádkozó lelkületét!
Add Uram, hogy a kétkedők és keresők is megtaláljanak Téged, mert aki keres, az mind talál!
Add, Uram, hogy BÉKE legyen a Földön, hallgassanak el a fegyverek, szűnjön meg a félelem!
A kisgyerekek ne terroristását és robbantósat játsszanak, hanem bújócskát, fogócskát, kidobóst, kiszámolóst, várépítőst stb.!
Köszönjük, Uram, minden jótéteményedet, áldunk és magasztalunk Téged!
Ámen.

Üdvözlet Ujpestről. Mária-utczai részlet az evang. templommal.

Felnőni az Újpesti Evangélikus Gyülekezetben

-Dr. Bodnár Mária-

10 éves koromban keresztelt meg Blázy Lajos tisztelendő úr. 1990-et írtunk. Akkoriban még nem nagyon volt hittanóra az általános iskolákban, így péntekenként tanítás után a templomba kezdtem el járni, ahol Taschner Ilonka néni mesélt nekünk történeteket a Szentírásból. Tőle kaptam az első Bibliámat is, egy már akkor is sokat forgatott, kisalakú, apróbetűs kiadást. Bár a régies kifejezések

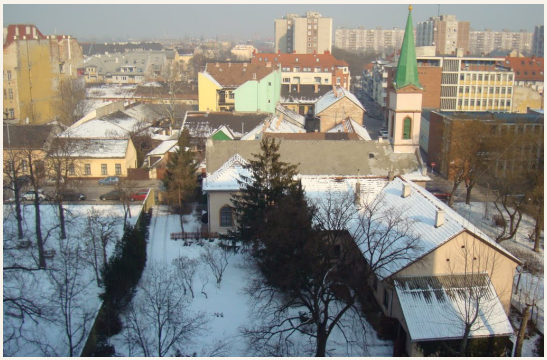

miatt nehezebb olvasni, de nagyon elgondolkodtató, hogy vajon hány kézben fordulhatott meg és milyen története lehet. Főleg, hogy utólag tudtam meg, hogy Ilonka néni és testvére, Erzsike néni diakonisszaként milyen hősies tetteket hajtottak végre, például a második világháború idején, amikor Sztehlo Gábor evangélikus lelkésznek segítve zsidó gyermekeket rejtegettek és gondoztak.

Amikor a konfirmációra készültünk, nemcsak a Kis Kátét tanultuk, hanem a templomunkról és gyülekezetünkről is hallhattunk érdekes történeteket. A lelkészi hivatal mindig is sok kincset rejtett: jegyzőkönyvek régies írással, vaskos kötetek, festmények, hangszerek - mind mögött az élő történelem.

Emlékszem, amikor Blázy Lajos bácsi egyszer körbevezetett mindeket a kertben, és a növényekről mesélt: mindnek tudta a történetét, hogy ki ültette és mikor. Mesélt nekünk arról is, hogy régen kertes házak álltak errefelé, és amikor a környező lakótelepeket építették, kis híján a templom is áldozatul esetett a fejlesztési programnak.

Blázy Lajos bácsi és Erzsike néni bíztatásának köszönhetem azt is, hogy a Fasori Evangélikus Gimnáziumban tanulhattam tovább. Tőlük hallottam először erről a nagy múltú iskoláról, de a bátorításuk nélkül biztosan nem merten volna jelentkezni.

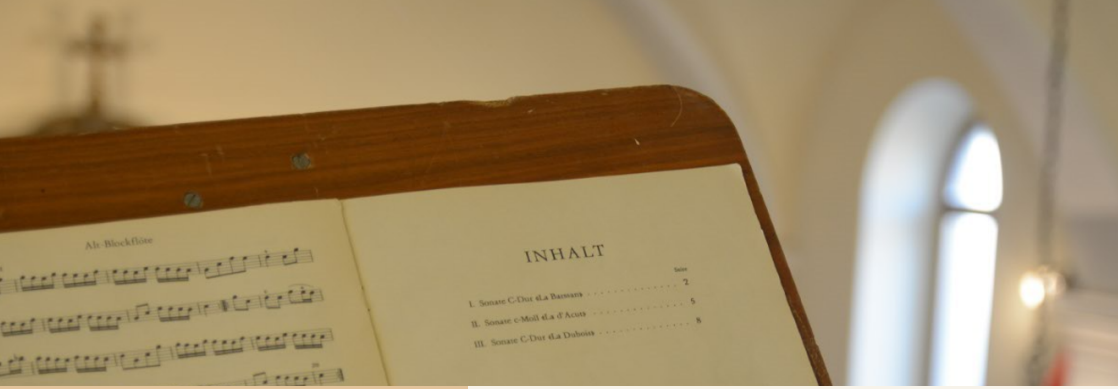

Konfirmáció után az Újpesti Ifi tagja lettem. Ide jártak a már megkonfirmált középiskolás, és egyetemista fiatalok. Péntek délutánonként jöttünk össze a lelkészi hivatalban. Blázy Lajos bácsi és felesége, Anikó néni mindig nagyon türelmesek voltak velünk, és megengedték, hogy akár késő estig maradjunk. Pedig ha visszagondolok, elég zajosak lehettünk, mert nagyon sokat énekeltünk gitáros kísérettel. Egy remek csapat jött össze, több éven át meghatározó volt az életünkben ez a közösség. Eleinte az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus hallgatói jártak hozzánk és vezették az Ifi alkalmakat. Általuk tanultuk meg, hogyan kell áhítatot – bibliai igékről rövid elmélkedéseket – tartani, vagy hogyan kell közösen, egymás kezét fogva, hangosan imádkozni a saját szavainkkal. Többen gitározni is elkezdtünk a segítségükkel, és rengeteg ifjúsági éneket ismerhettünk meg. Ők vezettek be minket az országos szintű evangélikus ifjúsági életbe is, például a Szélrózsa Találkozók, vagy a gödöllői keresztyén könnyűzenei rendezvény, a Jubál Fesztivál, vagy a Csákvári Ifjúsági nyári tábor programjaiba.

A csapat akkor sem széledt szét, amikor teológus vezetők nélkül maradtunk: felosztottuk, hogy ki melyik héten vállalja, hogy áhítat témával készül, és az országos ifi rendezvényekről sem maradtunk el, megszerveztük a közös jelentkezésünket és utazásainkat.

Sőt, rengeteg egyéb programot is kitaláltunk: volt, aki a családi nyaralót kérte el a szüleitől, hogy meghívja a csapatot, kirándultunk, együtt néztük meg Balatonon az 1999-es teljes napfogyatkozást, moziba mentünk, megünnepeltük egymás születésnapját. Életem legjobb szilveszterét is az Ifinek köszönhetem, ami nem a világi féktelen bulizásról, mégis remek hangulatról, játékról, közös zenélésről és éjféli elcsendesedésről szólt. De életre szóló élmény volt a húsvét hajnali istentisztelet és közös húsvéti reggeli is.

Az Ifiben volt egy kedves játékunk is: egymás titkos angyalkáiként imádkoztunk a másikért, és apró figyelmességekkel igyekeztünk örömet szerezni. Ha valakinek problémája volt, bántotta valami, az Ifiben bátran elmondhatta, meghallgattuk, vigasztaltuk, és együtt imádkoztunk érte.

A szolgálatot is gyakoroltuk: voltunk idősotthonban énekelni, sőt, egy alkalommal börtönben is tartottunk evangelizációs alkalmat, írtunk cikkeket a gyülekezeti hírlevélbe, és a szeretetvendégségeken is rendszeresen segítkeztünk, később pedig a vasárnapi istentiszteletekkel párhuzamosan a legkisebb gyermekek részére tartottunk foglalkozásokat, amíg a szüleik a templomban voltak.

Nehéz gyerekkorom volt. A szüleim elváltak, és nem éltünk megfelelő anyagi körülmények között. Mégis csodás emlékeim vannak ezekről az évekről. A Jóisten az Újpesti Evangélikus Gyülekezeten keresztül 10 éves koromban megfogta a kezem, és nem engedett elkallódni. És bár a munkalehetőség, az otthonteremtés, a családalapítás sokfelé sodort bennünket a világban, úgy gondolom, az újpesti evangélikus templom és közösség mindig egy olyan hely lesz, amit otthonunknak érzünk.

-Dr. Blázy Árpád-

Imádság

Szerető Mennyei Atyánk!

Újpesti gyülekezetünk alapításának 150. évfordulója alkalmából hálatelt szívvel vagyunk együtt szent színed előtt, ami a Te végtelen kegyelmednek és szeretetednek tanúbizonysága.
Köszönjük, hogy közösségünket mind ez idáig őrizted, tanácsoltad és vezérelted. Valljuk, hogy eleink bátorsága, hite és reménysége nem volt hiábavaló, jóllehet oly sok mindenen keresztül vezetett idáig az út. Elég csak a 20. század világégései, gazdasági válságai mellett a keresztyénséget próbáló istentagadó évtizedekre gondolnunk, vagy a 21. század számtalan, hitünket a jelenben is próbára tevő kihívására.
Köszönjük Megváltónkat, e világ Világosságát, Jézus Krisztust, aki sohasem hagyott bennünket magunkra. Igéjével és szentségeivel szüntelen táplált, bátorított, és minden, a gyülekezetet próbáló helyzetben gondoskodott rólunk, sőt megtartott.
Köszönjük továbbá, hogy sohasem hallgatott el örök evangéliumod. Köszönjük mindazokat, akik hűséggel támogatták/támogatják közösségünket, minden szolgálattevőt: gyülekezetünk vezetőit – lelkészeit és felügyelőit, kántorait, gondnokait, presbitereit és természetesen a mindenkori tagságot, családokat és minden gyülekezeti tagot.
Könyörgünk a folytatásért! Szent kezedbe helyezzük, Atyánk nem csak az immár tovatűnt másfélévszázadot, hanem a jövőnket is. Szentlelkedért könyörgünk, hogy Általa mindenkor igéd szerint lélekben és igazságban imádhassunk Téged. Továbbra se légy távol tőlünk, tartsd meg közösségünket Nálad és Melletted, Akié minden hatalom s dicsőség mennyen és földön! Jézus Krisztusért, a mi Megváltó Urunkért kérünk, hallgass meg minket!
Ámen.

„ÉN ÉS AZ ATYA EGY VAGYUNK.” JÁNOS EVANGÉLIUMA 10,30.

Solymár Péter

Jézus ünnepi gondolata ez a templomszentelési ünnepen Jeruzsálemben, de hiszem és vallom, hogy ez az Ige nekünk is szól 2023-ban Újpesten, az Evangélikus Templom 150 éves jubileumán! Ebben az üzenetben ott van az az ünnepi élmény, hogy Krisztus hozzánk szól templomában. Mert bár lehet ott imádkozni, lehet egyénileg a természetben Isten nagyságát csodálni, van az úgy, hogy egy baráti beszélgetésben Isten tanító áldását tapasztaljuk meg. A templom mégis nemzedékről-nemzedékre biztos alapokon hordozza Isten szavának áldását, amelyben jelen van imádság, csodálat és tanítás.

Ez a hely nem csupán egy hely a többi között, hanem ez a hely a találkozás biztos áldása ember és Isten közösségében! Ebből a szövetségből meríthetünk erőt, vigasztalást és békességet emberi létünk küldetésére. Ennek a helynek az eszmeisége, tárgyainak története, gyülekezetének lelkülete szólít meg bennünket ma, és ünnepi élménnyel gazdagítja jubileumunk.

Belépve a templomba vegyük jól szemügyre az oltár kapuját, amely hív: „Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz!„ 2Móz.3,5. Lássuk meg a gyertya földi fénye csak mesterkélt utánzata a világ világosságának, de a Lélek sugallata hirdeti Krisztus világosságát: „Én vagyok a világ világossága, aki engem követ nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” János 8,12. Nyíló ablakok keretei hirdetik: Ikon itt minden szó, mely életerőként éri el az embert, hogy léte megelevenedjen.

A szószék magaslata hirdeti, az egyházi hivatal legmagasabb pontja az üzenet, amelyből Isten szól hozzánk, mert: „én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat” Máté 16,18. Hangot adó sípok zengik, orgona dallama énekli: „Dicsérjétek az Urat! Dícsérjétek Istent szentélyében” 150. zsoltár. Hosszan lehetne folytatni a sort térdeplővel és keresztelő kúttal, padokkal és oltárterítővel, a lényeg mégis az, hogy ezen az ünnepen Krisztus van jelen a szeretet és a megbocsátás templomi üzenetében, így lehet életünkben reménység, üdvösségünkben bizodalom. Az ünnep hitvallását adjuk tovább nemzedékről-nemzedékre, hogy legyenek minél többen a 200 éves jubileumon is.

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK

Az Atya házában jó lenni

-Pap Adrienn Mercédesz-

A 2019/2020-as tanév a világ számára több szempontból fordulópontot jelentett, mint ahogy nekem is. Ebből az egyik a tapasztalatszerzés és tanulás lehetősége volt egy külföldi országban, Norvégiában. Sok mindent köszönhetek a befogadó közösségnek, akik révén rengeteg élményt, felismerést kaptam teológus hallgatóként az ott töltött gyülekezeti gyakorlatom alatt. Többek között a személyes beszélgetéseket.

Emlékszem, amikor készültünk a norvég munkatársakkal több ifjúsági csoport látogatására, akik a templomot és annak történetét jöttek megismerni, megfogalmaztuk a magunk számára is, hogy mit adhat a templom az embereknek, nekünk. Ismerjük jól a történetet, ahol elhangzik az „Atyám háza" kifejezés, ez a kép elevenült fel bennem is. Ebben a pillanatban egy elmondhatatlan áldott érzés fogott el, amit szavakban mindössze így tudtam leírni: „jó itt lenni". Ekkor eszembe jutott a saját gyülekezetem, az a templom, ahol felcseperedtem. Ahol Blázy Lajos „bácsi" igehirdetéseit kezdetben néha sírással néha kuncogással, néha pedig enyhe ficánkolással kísértem. Ahol később az istentiszteletek után fogócska

közben fedeztem fel a gyülekezeti közösség számomra még ismeretlen területeit. Ahol megismertem Mazsolát, a „gyülekezet kutyusát”, aki akkor még egy tenyérben is elfért és változatos „skáláját”. Ahol a kamasz évek mellett beköszöntött a konfirmáció, melyen Solymár Péter lelkész úr vezetett minket. Ahol közös palacsintasütéssel egybekötött ping-pong versenyek zajlottak. Ahol elcsendesedtem egy gyertya mellett. Ahol áldást kaptam és közösséget. Ezért is volt lélekemelő számomra, hogy a szomszédos református gimnázium - amelynek én is diákja voltam – áhítatainak és istentiszteleti alkalmainak a mi templomunk adott helyet.

Norvégiában belemerülve az emlékeimbe ébredtem rá, hogy nem lettem volna akkor és ott, nem ismertem volna meg azt a gyülekezetet, azokat az embereket, nem kaptam volna ennyi lelki ajándékot, ha nincs a mi templomunk, ahol a hívást kaptam egykor a teológiai egyetemre.

Hálás vagyok, hogy itt Újpesten is lehetőségünk van betérni az Atya házába, ahol megtapasztalhatjuk közelségét. Ahol üzenetén keresztül lélekben is mind közelebb léphetünk Hozzá. S tudhatjuk, ha távol is lennénk, akkor is helyet készít nekünk, hogy megélhessük azt: „jó itt lenni”.

Pillanatképek az elmúlt 150 évből

1836-ban megalapul Újpest községe. Rohamos fejlődése révén lakossága is gyors ütemben gyarapodott. A letelepülők között szép számmal voltak evangélikusok. 1868-ra 500 evangélikus hívőt számlálnak.

Az újpesti evangélikus egyházközség 1873. november 9.-én alakult meg.

A templomról készült tervrajz 1873 körül. Ma is ismert alakját 1911- ben nyerte el, mely az utóbbi években is több felújításon esett át.

A templomépítés története talán többek számára jól ismert, amely nem éppen volt visszontagságoktól mentes. A gyülekezet több adósságon, több megpróbáltatáson is keresztül ment, míg végre Isten házába összegyülhetett. Az egyházi épületek építésére felvett kölcsönöket ugyanis nem bírta a gyülekezet. Így történt meg, hogy az 1875-ben megépült templom és egyházi épületek 1876-ra elárverezésre kerültek. A gyülekezet kudarca ellenére Újpest fejlődésével az evangélikusság száma tovább nőtt, akik 1883-ban neki indultak a gyülekezeti élet felélesztésére. Az adósságot 1896-ra sikerült törleszteni ezzel a gyülekezet most már nem bérelt, hanem saját templomában adhatott hálát Istenének. 1900.-ban a nevezetes századfordulón a gyülekezet tagjainak száma 1030.

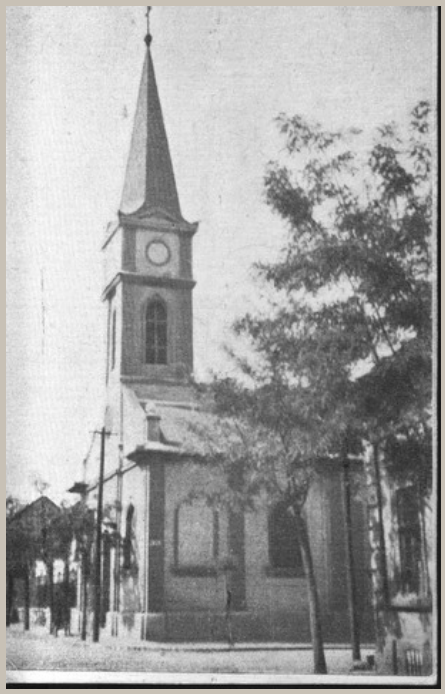

Az újpesti evangélikus leányegyház első lelkésze Gretzmacher Soma János 1874-ben foglalta el lelkészi és hitoktatói hivatalát, aki a már ismert pénzügyi nehézségek miatt, - melyek a lelkészi fizetést sem fedezték - mindössze egy évig szolgált a gyülekezetben.

A gyülekezet következő lelkészének 1886-ban megválasztotta Reich Sándor tolnabikácsi segédlelkészt, segédlelkészi minőségben. Újpesti lelkészi tisztségét 1889-ig töltötte be. Távozásának közvetlen oka megválasztása tolnabikácsi lelkésszé.

Jézus mennybementelét ábrázoló oltárképet Margitay Tihamér készítette és ajándékozta a gyülekezetnek 1883-ban.

1928-ban került sor a gyülekezet régi vágyának a megvalósítására: orgona felállítására.

Geduly Lajost 1889. -ben választotta meg a gyülekezet lelkészének, aki hűségesen pásztorolta az újpesti evangélikusságot egészen 1931.-ig, bekövetkezett haláláig.

Geduly Lajos konfirmandusokkal

Evangélikus bál

A gyülekezet nyári és téli jótékonysági mulatságokat tartott, melyeknek a háborús viszonyok vetettek véget.

Az első majd a második világháborúval hazánkra és egyházunkra egyaránt megpróbáltatásokkal és szomorúsággal teli évek következtek. A gyülekezetből is többen vesztették életüket a harcokban. A templom harangját az első világháborúban ágyúöntésre elvitték, 1944-ben pedig a templom homlokzati része találatot kapott. Az egyházi élet sok alakulást élt meg ez idő alatt is és a további évtizedekben.

Mezey József (alsó sor balról az ötödik) lelkésziktatása 1932. május 22.-én, aki 1951-ig szolgált a gyülekezetben.

Fotó: Újpesti Helytörténeti Gyűjtemény

Újpesti szolgálata alatt megalakult egy 35 főből álló cserkészcsapat is 1933-ban.

Mezey József nyugdíjba-vonulása előtt 1950-re a gyülekezet lélekszáma 2700.

1951-től Blázy Lajos péceli főesperes lett a gyülekezet új tevékenyen szolgáló lelkipásztora. Tisztségét haláláig 1962-ig töltötte be.

1960-ban került sor az oltártér, a szószék és a térdeplő megújítására. A paróchia kertjéből kivágott cseresznyefából készült el az új oltárasztal és a szószék faburkolata. Továbbá az új térdeplő zsámolyokhoz őskeresztény szimbólumokkal díszített kovácsoltvas korlátokat helyeztek le.

A 60-as évektől elkezdődött panel-program az egyházi életet is jelentősen befolyásolta. A kertvárost felváltották a lakótelepek. Az itt élő családoknak elhagyva otthonaikat, máshová kellett költözniük, ezzel pedig együtt járt, hogy a gyülekezet is sok hűséges tagját veszítette el.

id. Blázy Lajos halálát követően, a gyülekezet egyhangúan megválasztotta fiát, ifj. Bázy Lajost lelkészévé.

Aki valamennyire is megismerkedik a újpesti evangélikus egyház 100 éves történetével - mint ahogyan e sorok névtelen írója tehette - az feltétlen felismeri benne azt, hogy ez a 100 év, benne kanyargós, veszélyes útvesztőkkel, egy szégyenletes elesés után a felállás, felegyenesedés mértéktartó örömével, tanulságával, a társadalmi és állami környezet sokszori változataival, két világháború és forradamak megpróbáltatásaival...ez a 100 év az újpesti evangélikusok számára a Kegyelem Története.

A Kegyelem Istene legyen és maradjon továbbra is Újpest evangélikus népével, egész nemzetünkkel. Munkálkodjék továbbra is érdemünkön és várakozásunkon felül közöttünk, hogy a Lebstück Mária utcai "drágán szerzett egyház" harangajit se városrendezési tervek, se hiveink közönye el ne némithassa. Hogy legyen újabb évszázadunk, legyenek újabb hiveink, konfirmandusaink és megkeresztelt új testvéreink. Torony házak között is, anyagi jólétben is. Hogy legyenek mindig elégséges számban, akiknek a szivében az újpesti evangélikus harangok szava, az Ige visszahangzik és akik kamatostul igyekeznek továbbadni azt a szeretetet és gondoskodást, áldozatot és lemondást, amibe ez a 100 éves gyülekezet került az Istennek és elődeinknek. Legyen

E R Ő S V Á R A M I I S T E N Ü N K !

Részlet az Újpesti Ágostai Hitvallású Gyülekezet első száz esztendejének rövid történetéből (1873-1973)

...és a 100 éves évfordulón túl...

Blázy Lajos lelkipásztor nyugdíjba vonulása után 2002-ben a gyülekezet Solymár Pétert választja meg, aki jelenleg is a gyülekezet lelkipásztora.

A 40 éven át hűségesen szolgáló Blázy Lajos lelkipásztortól 2018-ban vett végső búcsút a gyülekezet.

2012.09.07

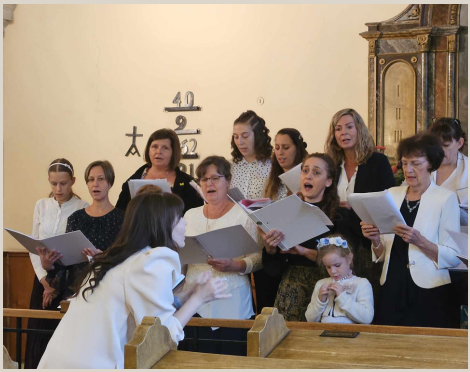

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK

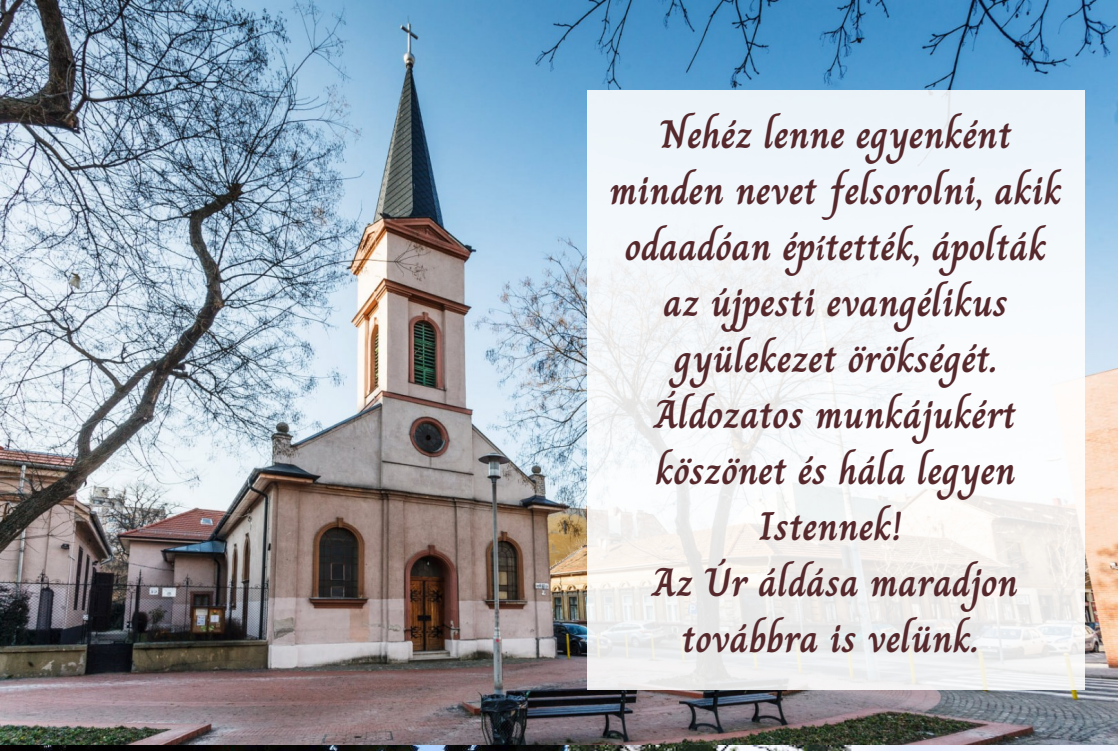

Nehéz lenne egyenként minden nevet felsorolni, akik odaadóan építették, ápolták az újpesti evangélikus gyülekezet örökségét. Áldozatos munkájukért köszönet és hála legyen Istennek!
Az Úr áldása maradjon továbbra is velünk.

Szívesen látogatunk betegeket, úrvacsorai liturgiával járulunk mindazokhoz, akik nem tudnak a templomi szertartáson részt venni.

Kérjük mindazokat, akik szeretnék gyermeküket megkeresztelni, vagy házasságkötésre készülődnek, a lelkészi hivatalban időben jelentkezzenek.

ELÉRHETŐSÉG:

Lelkészi hivatal:
1043 Budapest,
Lebstück Mária u. 36-38

0620/824-4138

ujpestipap@gmail.com

Lelkész: Solymár Péter

ISTENTISZTELET MINDEN VASÁRNAP 10.00-TÓL

ONLINE ELÉRHETŐSÉG:

https://ujpest.lutheran.hu/

https://facebook.com/ujpestiee/

https://youtube.com/
Újpesti Evangélikus Gyülekezet

Köszönjük az eddigi adományokat, egyúttal kérjük, hogy amennyiben tehetik, a mellékelt csekken, vagy a 11704007 - 20183107 számlaszámra történő utalással támogassák a gyülekezetet.

Bankkártyás adakozási lehetőség: www.perselypenz.hu

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ
Kiadja az Újpesti Evangélikus Egyházközség.
1043 Budapest, Lebstück M. u. 36-38.
Szerkesztő: Pap Adrienn Mercédesz